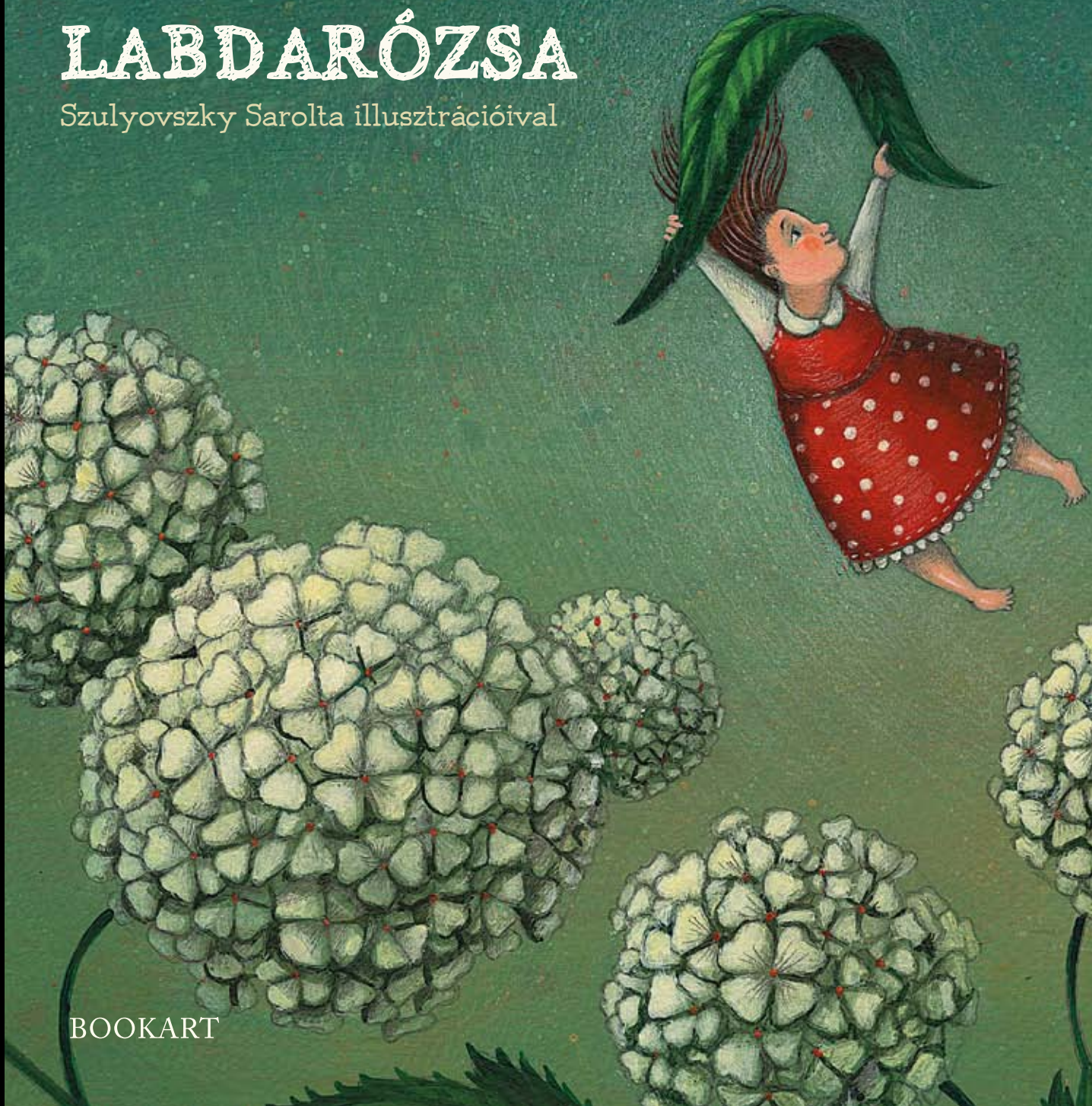

László Noémi

LABDARÓZSA

Szulyovszky Sarolta illusztrációival

BOOKART

Szerkesztette Kovács András Ferenc

Illusztrálta Szulyovszky Sarolta

Blanka, Matyi, Levente és Peti hathatós segítségével

A kiadásért felel a Bookart kiadó igazgatója

Tipográfia és tördelés Luca Morandini

Műszaki szerkesztő Császár Csilla

Készült a csíkszeredai Alutus Rt. nyomdájában

Felelős vezető Hajdú Áron igazgató

Descrierea CIP a Bibliotecii Nationale a României

László Noémi

Labdarózsa - László Noémi - Miercurea Ciuc: Bookart, 2010

ISBN 978-606-92476-2-4

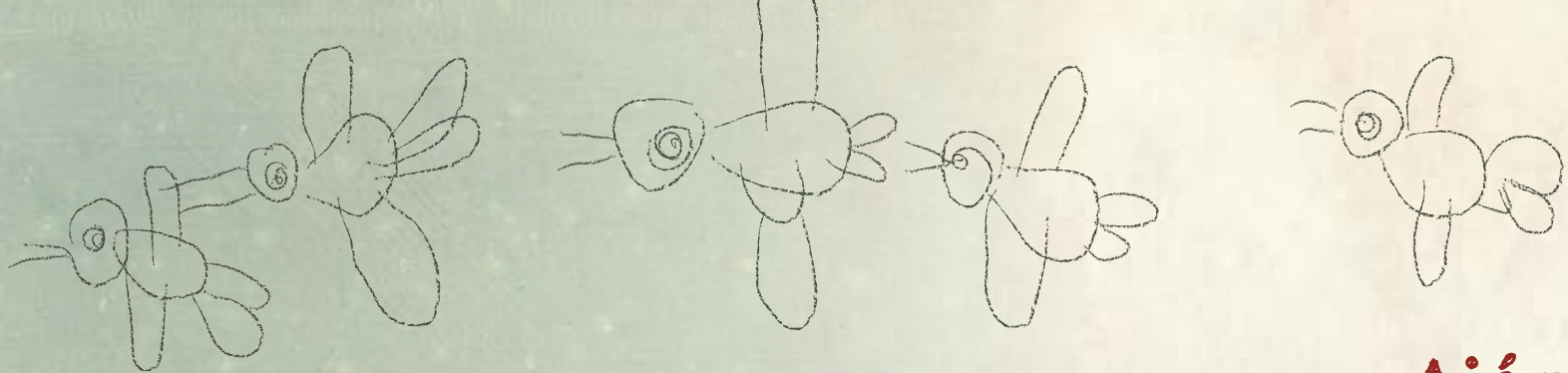
László Noémi

LABDARÓZSA

Szulyovszky Sarolta illusztrációival

BOOKART

Ajánlás

Ebben a könyvben idő, fény, madár,
nyár, ősz és tél fut, száll, ragyog,
gyümölcsök érnek, fák száradnak el,
és előbukkannak a csillagok,

ebben a könyvben szanaszét hever
széna és szalma, létra és szekér,
valaki firkál, más meg fintorog,
eső zenél.

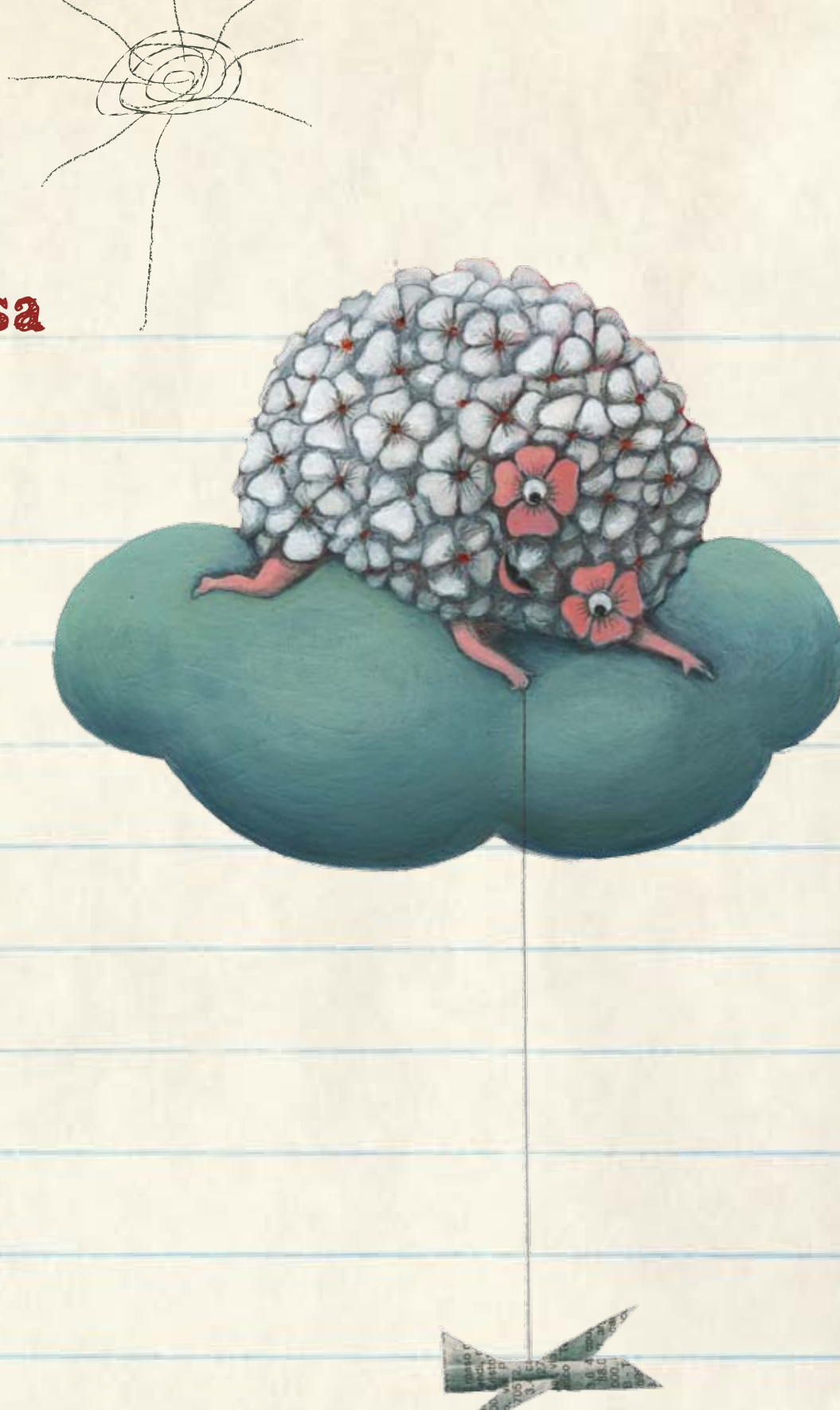
Labdarózsa

Hegy orma,
cifra palota
utazik fönt
ide, oda.

Sas, sólyom,
fecske, cinege
cikázik fönt
oda, ide.

Szürke habokban
ringatózva
a nap vakító
labdarózsa.

Alatta kéklő
földeken
messziről hozott
fű terem.

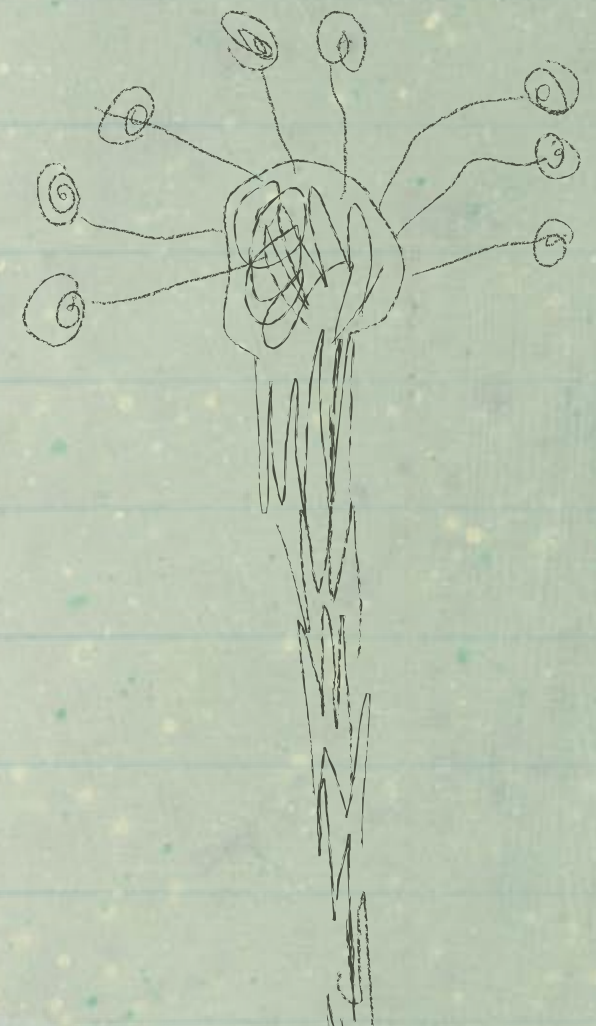
Erő

Pitypang a nap,
repülnek róla,
ha fú a szél, a sugarak.

Katáng az ég,
leválik róla,
ha jő az est, a messzeség.

Bozót a föld,
ága-bogával
minden üres helyet kitölt.

A levegő
apad és árad,
mint két karomban az erő.

Kánikula

A hársak illatát elnyomta már
a hőség, a szél kiterült,
folyóparton szuszog a nyár,
és csobban,

mezítláb mászkált egész reggel,
egy hídban megbotlott, ruhája megtelt
dróttal, bogánccsal, verebekkel,
ennél is jobban

csak az zavarja, hogy a teste
mind nehezebb, amíg emelkedik
a nap, és ki tudja, a hűvös este
hol van?

Augusztus

Piros az ég alja,
mintha csordogálna:
eper, meggy, cseresznye,
csipkebogyó, málna.

Alattuk áfonya,
galagonya, som,
szilva, dió, szőlő,
sötétlő halom.

Gurulnak a dombok:
dinnye, barack, alma,
az erdő egy marék
jóillatú szalma.

Elolvad az égbolt,
mély szeder-szurok.
Süllyednek benne
a csillagok.

Nyár, madár

Vékony ér, lombszalag
barázdált határban,
szalmakalap szundikál
kazlak árnyékában.

Fut a fény, az idő,
földön a boróka,
száll a szélben a vizek
ezüst lobogója.

Száll a nap, száll a nyár,
pirulnak a kertek,
fönt egy eltévedt madár
ábrándokat kerget.

Szív

Lukacsos kő, néha
vízzel megtelik.

Átfúj a szél rajta,
fut a tengerig.

Átsüt a hold rajta,
belakja a nap.

Árnyék alszik benne,
könnyű, hallgatóg.

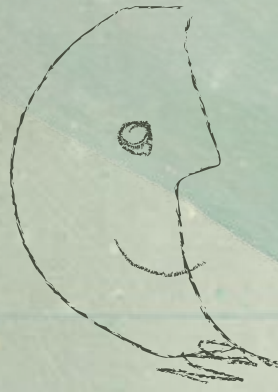
Csendkirály

Aki hallgat, elmehetne
puha fűbe gesztenyének,

loboghatna, mint a kelme,
lebeghetne, mint az ének.

Aki hallgat, dióhéjjal
föld homlokán kopogtathat.

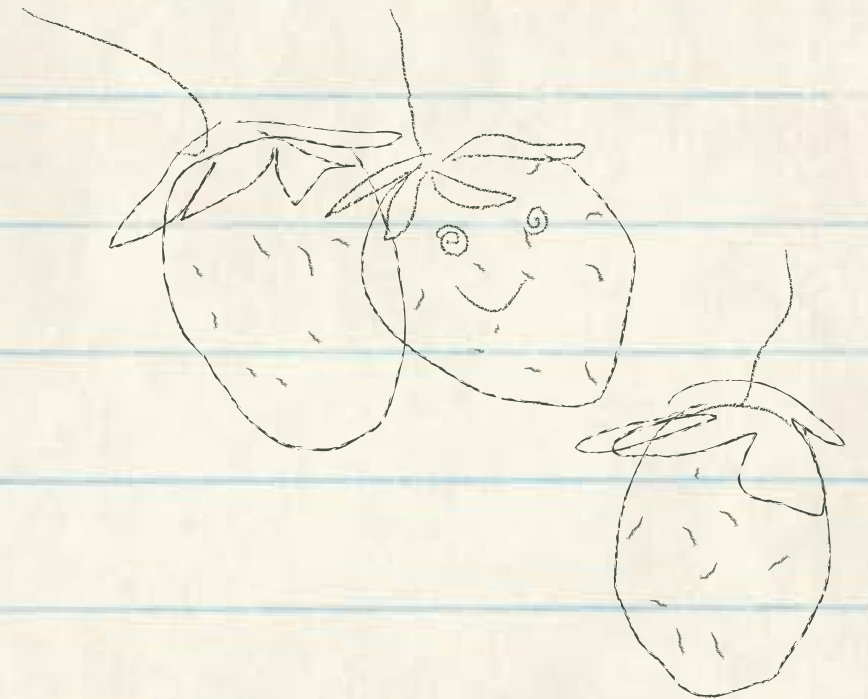
Szélparipán égre nyargal,
messze ellát, aki hallgat.

Eperág

Eperág, vad a szél, borzol,
lecibál hajnali holdról,
lecibál kacagó napról,
nem törsz le, meg se haragszol.

Eperág, ringat a széles,
utazó csillaggal ékes,
suhogó éjjeli ében:
alszol a szikla tövében.

Mák

Mák, mák, mákvirág,
selymes összevisszaság.

Mák, mák, mákgubó,
déli napban száradó.

Tarka szirmod mit remél?
Elsodor az esti szél.

Elbújnál, de nincs hova:
nem segít a korona.

Rózsa

Rózsa, rózsabimbó, van-e párod?
Ragyog-e a szirmod, ha kitárod?
Karmol-e a tüskéd, hajlik-e a szárad,
zörög-e a szélben, ha kifárad?

Rózsa, rózsabimbó, fogy a színed.
Fogy a hold az égen, keseríted.
Fogy a bő esztendő - ki fogyasztja?
Hull a könny az égből - ki fakasztja?

Szeptember

Szeptember, zümmögő,
almaérlelő idő.

Gyantagömb, puha kő,
lágyszövésű keszkenő.

Szeptember, tarka pánt,
átkötöd a délutánt, -
az meg, mióta tied,
kicsit mindig rövidebb,

kicsit mindig hűvösebb.
No, de sose bánd!

Volt

A világ kék volt, zöld, piros,
nagy, ismeretlen, titkos, otthonos.

Az égre hinta szállt, akáclevél,
a földre álmot, tollú, tél.

A földben vasgolyó volt, tört cserép,
formátlan, csonka kő, csonttörmelék.

Az idő lágyszövésű,
és minden szó igaz.

Például

Minden napra egy mese:
nincs eleje, vége se.

Ébredj, öltözz, fuss, siess,
odafigyelj, el ne ess!

Egyél, igyál, ülj le, hallgass:
azt kövesd, aki hatalmas.

Szégyenkezz, ha kiderül:
nem létezhetsz egyedül,

például, mert lerúgod,
például, mert megunod,

például, mert keserű,
nem bírja meg a derű,

például, mert szörnyen édes,
borzasztóan békességes,

például, mert csupa folt,
például, mert ennyi volt.

Fejetlenség

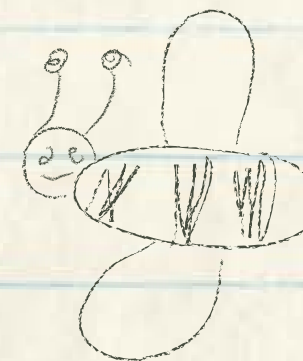
Ez a világ haragos:
cibál, tör-zúz, tép, tapos.
Beszél, darál, hadar, átkoz,
nem húz, csak az árnyékához.
Bosszúság, bosszúság!
Csuda komisz a világ!

Ez a világ takaros:
sikál, tesz-vesz, tataroz.
Simít, simul, ölel, ápol,
nem fél, csak az árnyékától.
Balgaság, balgaság.
Csuda csinos a világ!

Napok

Hétfőre harmat, keddre kín,
szerdára szó, szerencse, szín,
csütörtök csönget, csíp, cseveg,
péntek pipacspír, pöfeteg,
szombat szivárvány, szél, szatyor,
vasárnap vígasság, vasorr.
Korán kifullad, alszik késő.
Harmattal hinti újra hétfő.

Baj

Kint kutya hideg van.
Bent kutya meleg.
Kint hóba, bent földre
nem ülhetek.

Kint túl sötét van,
bent nagy a fény.
Én állok minden
tér közepén...

Mindenki engem néz.
Senkit sem látok.
Kint is, bent is
nagyok a távolságok.

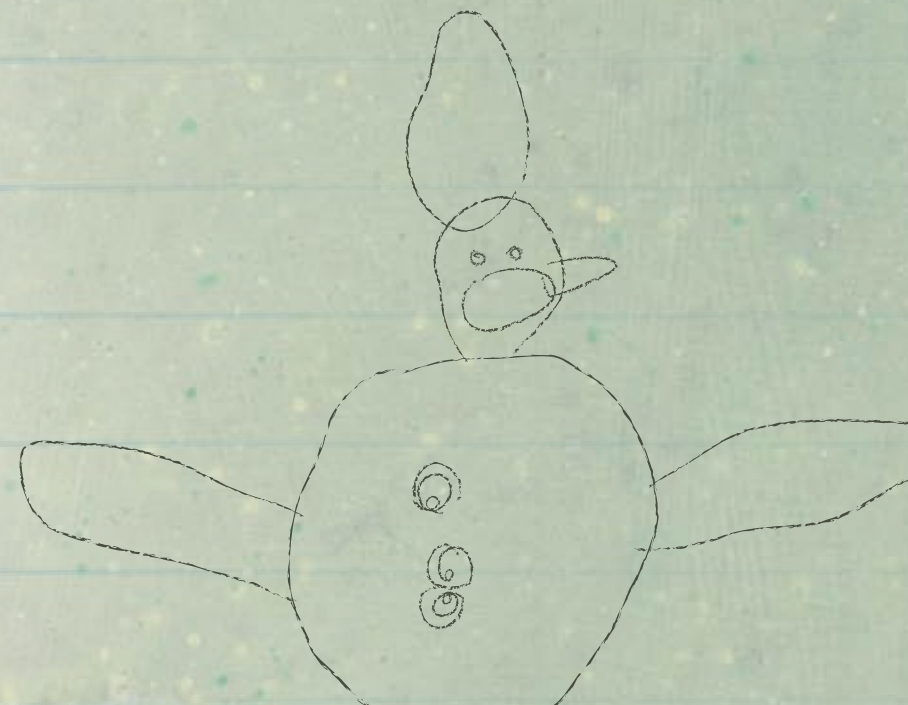

Vándorélet

Addig megyek, ej-haj,
amíg utat látok.
Út közepén járok,
amíg lehet, ej-haj.

Esőt iszom, ej-haj,
vadgesztenyén élek,
ha tengerhez érek,
átalúszom, ej-haj.

Hegy lábánál, ej-haj,
fejem földre hajtom,
lelkem elszalajtom,
bolondozzon, ej-haj!

Bohóc

Varrunk bohócot,
keze-lába spárga,
szája fehér,
szeme sárga.

Füle zöld, orra kék,
orcája piros.
Ruhája kenderkóc,
zörgő papiros.

Pocakja fűrészpor,
füles gomb a szíve,
sír-nevet álmában
párnádra terítve.

Festőinas

Itt egy szín,
ott egy szín.
Indigó,
karmazsin.

Csupa vonal,
csupa folt:
ami indult,
elhajolt.

Csupa fürge,
csupa lenge,
ördög bújt
az ecsetembe!

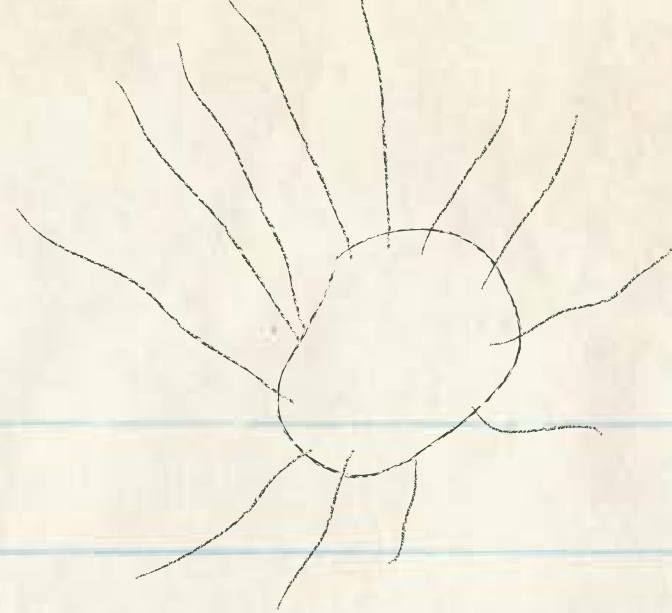
Volt-nincs

Volt egy kicsi labdám.
El nem gurult volna,
rögtön neked adnám.

Volt egy lila gombom.
Le nem esett volna,
neked adnám, mondom.

Volt egy görbe villám.
El nem kopott volna,
neked adnám, vidd ám!

Volt egy nehéz álom.
Mióta megjöttél,
sehol sem találom!

Mondóka

Kisegér, kisegér,
hova gurul a szekér?

Nem gurul sehova,
itt állt egész éjszaka.

Tegnap óta vesztegel,
két ló kétfelé legel.

Egyik ló répából,
másik ló almából.

Aki ezt elhiszi,
a szekér elviszi!

Gondűző

Eltörtem bokámat.

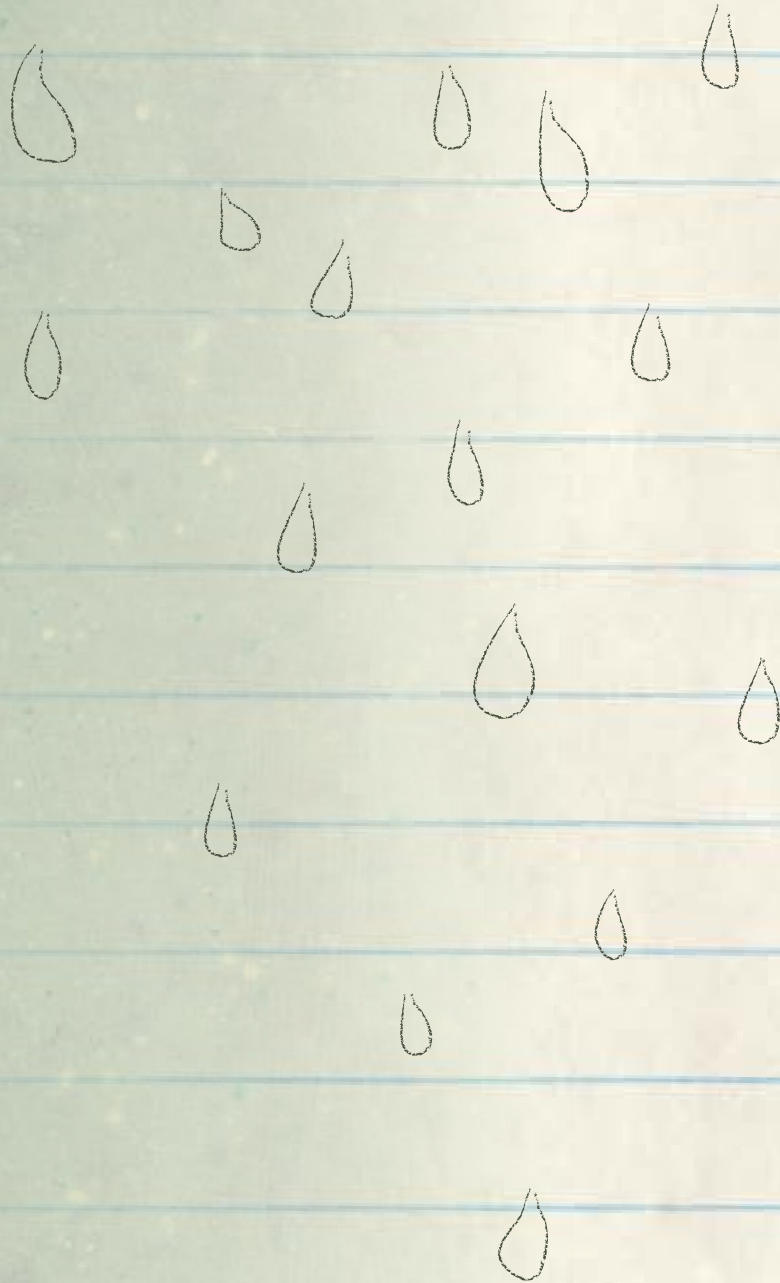
Kis bánat, nagy bánat.

Elhagytam bögrémet.

Keserves történet.

Boka, bögre, boka, bögre,
gondod akadjon a szögre!

Bögre, boka, bögre, boka,
búsuljon a létra foka!

Civakodóknak

Szíre, szóra, szüre:

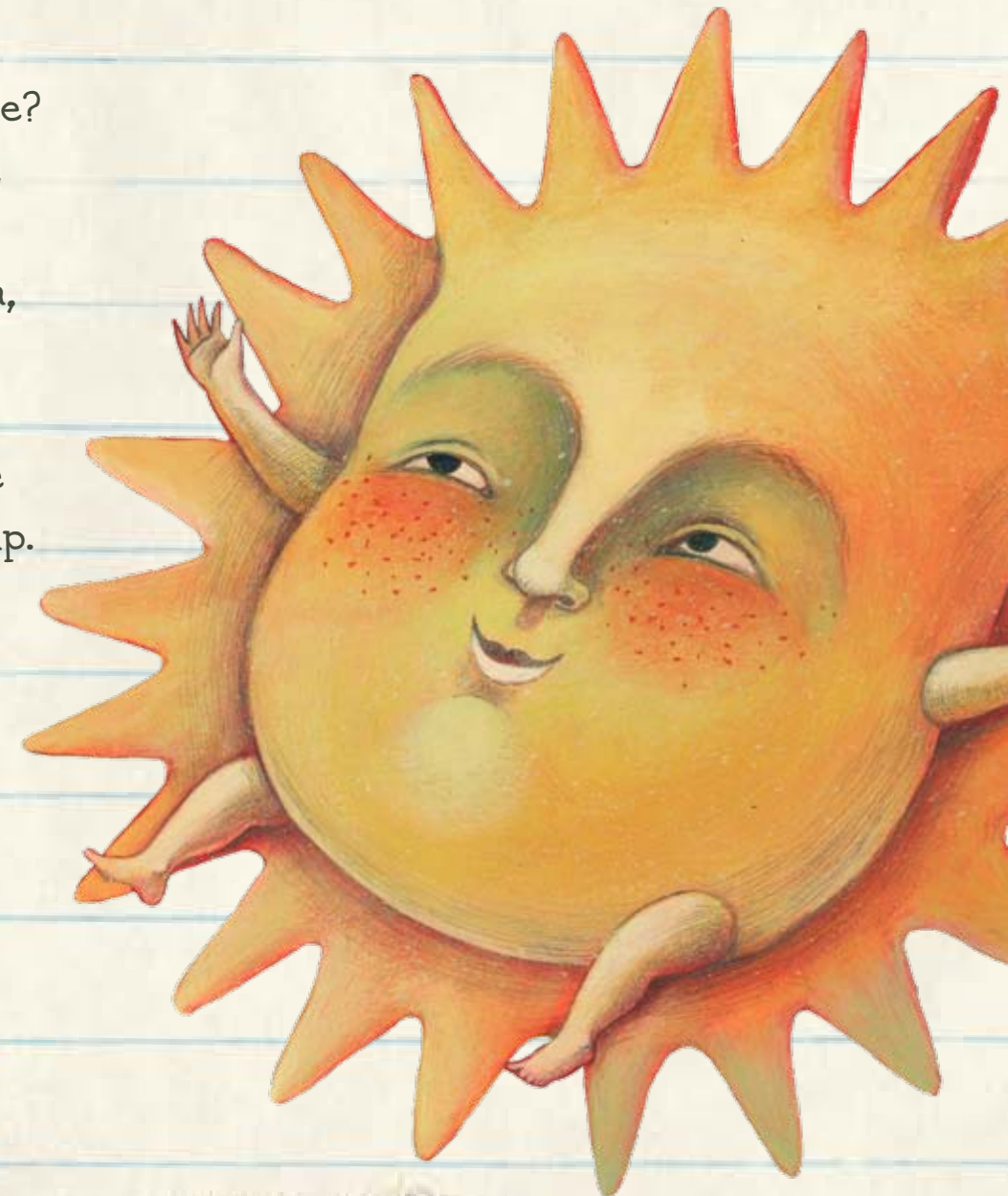
ború jött derűre.

Mi jött ásrá, észre?

Sírás nevetésre.

Eső jött a napra,
esőre a nap.

Bolond, aki érte
mással hajba kap.

Szilánkok

Ragyog a tér
mint napsütötte, nyílt tenyér.

A háztetők:
betonruhán cserépredők.

Járdák, utak:
porfalú zajlagutak.

Ugrál a nyár,
padlóra pottyán egy pohár,

bármikor, bárhol
nyakadba hull a zápor.

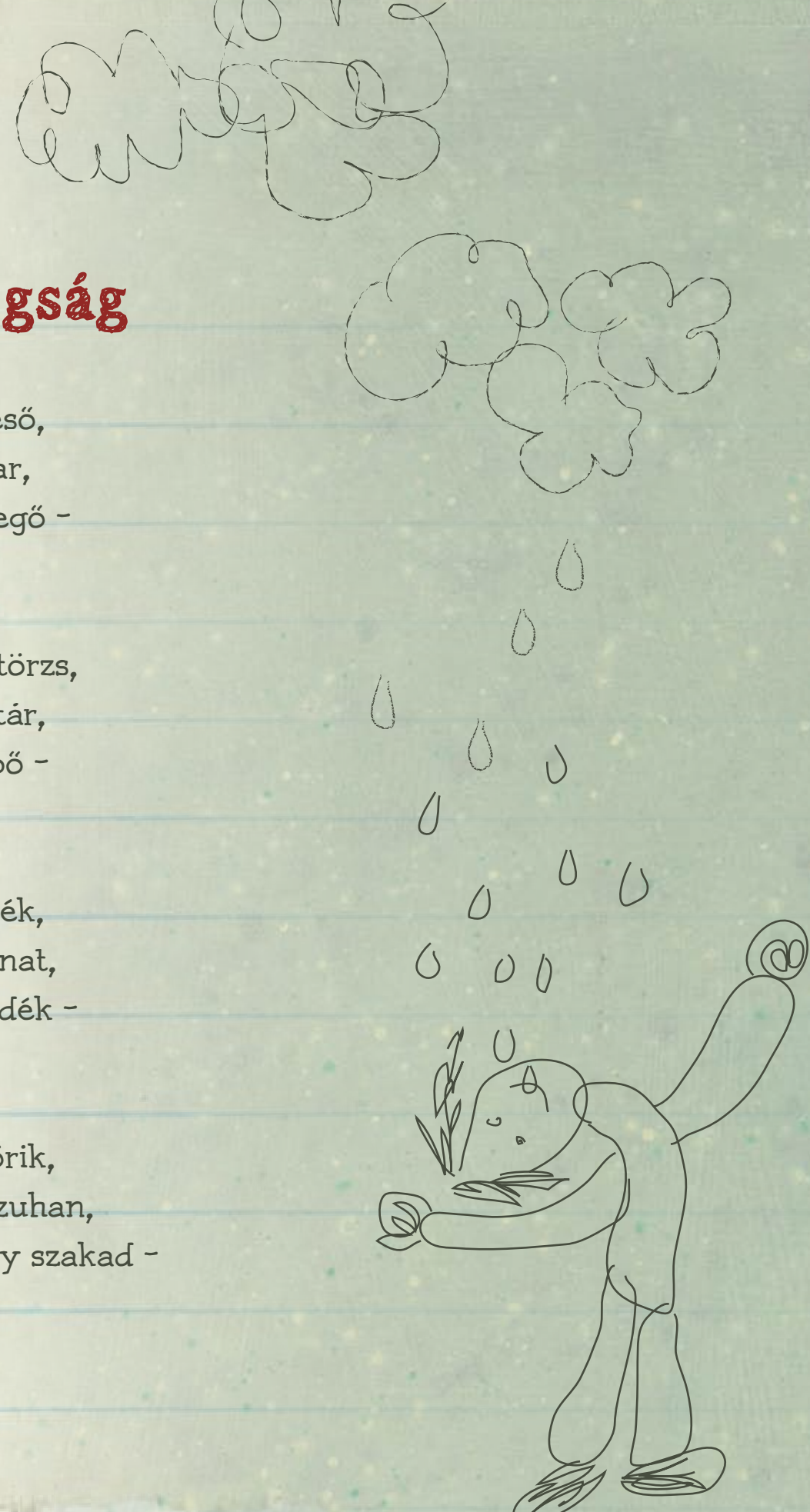
Boldogság

Hólyagos eső,
zúgó zivatar,
borzos levegő -
mit akar?

Barnuló fatörzs,
zendülő gitár,
száradó cipő -
mire vár?

Guruló kerék,
kattogó vonat,
dallamtöredék -
mit mutat?

Búzaszál törik,
lombsátor zuhan,
lepkeszárny szakad -
boldogan.

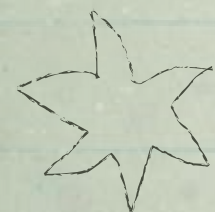
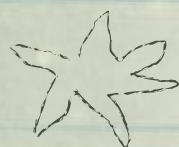
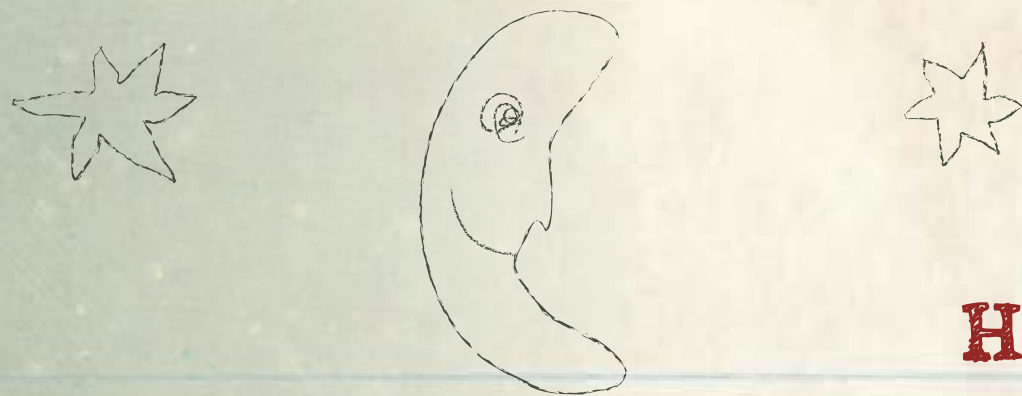
Bolyhos vers

Hosszú volt a nyár,
rövid volt a nyár.
Nem maradt belőle, csak
törött szalmaszál.

Törött szalmaszál,
firkálgatni jó.
Gyűlnek hűvös reggelek:
duzzadó folyó.

Köd ül a hegyen,
ömlik az eső.
Lóg a hársak lombja, mint
tépett keszkenő.

Tépett keszkenő,
burkolózz bele.
Bolyhos gombolyag a hold,
szél babrál vele.

Hideg éj

Hova száll a tűzmadár,
hova tűnt a nyár?
Holdra bámul egy kuvik,
azt álmodja egy bogyo:
katicabogár.

Hova esik az eső,
hova húz az ősz?
Kergetőzik két levél,
kukoricaszárakon
szendereg a csősz.

Téli fa, őszi fa

Fehér havon szögkalitka,
az ajtaja mindig nyitva.
Szeles égbolt lakik benne,
szárnya volna, elrebbenne.

Dördül az ég, hajlik a fa,
zizeg a lomb, mint a szalma.
Nincs a szélnek vége-hossza,
a levelet elkapdossa.

Itt a vége, fuss el véle

Az év eleje égzsák:
jégvirág hull belőle.
Föltelnek a dézsák,
a findzsák és a kancsók
forró teával, borral,
a szemek csillagporral,
békével a haragvók.

Az év eleje korsó:
napfény csöpög belőle,
ameddig az utolsó
cseppje is ki nem csöppen,
s az évek eggyel többen
feküsznek eltemetve,
mint hó alatt a medve.

Tél

Cakkos a nád széle:
borzasan lóg a tó
fagyos közepébe.

Fényes a hegy háta:
vakító havakkal
dől az éjszakába.

Rongyos a fák karja:
fekete csontjukat
a szél kitakarja.

Február

Dobog a föld a hó alatt,
az égen nagy felhőlakat.

Rángatja, tépi szélvihar,
feszíti fák ágaival.

Végighasítja az eget,
a nap kacsint és integet.

Farsang

Pöttyös, kockás, csíkos, rojtos,
csöngve koccan bojt a bojtához.
Fodros, cakkos, cafrangos -
konyítunk a farsanghoz!

Jobbra fordul, balra fordul,
nagyot rikkant, mélyet mordul.
Sikít, kacag, szipákol,
kiszalad a világból.

Fölszalad a csillagokba,
lobog, csapkod, vad vitorla,
s ahogy siklik a hajó,
befödi a sűrű hó.

Gesztenye

Táncol a fákon a reggeli szél,
zördül a hóban az őszi levél.

Gesztenye gubája pördül a porban:
tüskés héjből a gesztenye hol van?

Gesztenye illata messzire száll,
fölcsipegette a vihardadár.

Lovak

Almásderes, fakó, sárga,
megfeszül a kantár szára.

Fut a felleg,
hull a patkó.

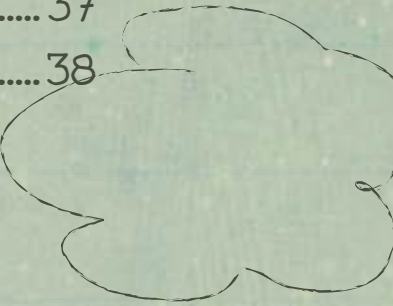
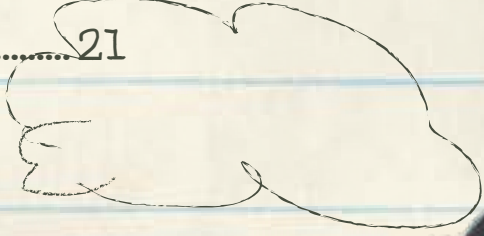
Fönt az égen párját várja
az éj szárnyas paripája.

Tartalom

Ajánlás	3	Bohóc	22
Labdarózsa	4	Festőinas	23
Erő	5	Volt-nincs	24
Kánikula	6	Mondóka	25
Augusztus	7	Gondúzó	26
Nyár, madár	8	Civakodóknak	27
Szív	9	Szilánkok	28
Csendkirály	10	Boldogság	29
Eperág	11	Bolyhos vers	30
Mák	12	Hideg éj	31
Rózsa	13	Téli fa, őszi fa	32
Szeptember	14	Itt a vége, fuss el véle	33
Volt	15	Tél	34
Például	16	Február	35
Fejetlenség	18	Farsang	36
Napok	19	Gesztenye	37
Baj	20	Lovak	38
Vándorélet	21		

ISBN: 978-606-92476-2-4

9 786069 247624